

efter de 4 Lønningsklasser, saa havde man undgaaet den Urimelighed, som jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa.

Hvad angaar de Forhaabninger, som den højtærede Minister talte om, der vil vækkes ved Sagens Henvisning til Udvalg, saa kan jeg ikke følge den højtærede Minister. Jeg mener dog, at ogsaa Landstinget endnu maa have en lille Smule at sige i et saadant Spørgsmaal, naar det finder, at det er et urimeligt og utilfredsstillende Lovforslag, og at det da ikke uden videre behøver at tiltræde, hvad Folketinget har vedtaget. Jeg vil haabe, at det maa lykkes os at hæve nogle af de Urimeligheder, der er i Lovforslaget. Men jeg kender jo ikke Stemningen her; det er saa kort Tid, siden Lovforslaget kom op til Landstinget, at vi slet ikke har haft Lejlighed til at drøfte det, end ikke med vore Partifæller, langt mindre med andre, saa det er umuligt at sige, hvad der kan komme ud af en Forhandling. Men, som sagt, min Mening er, at vi fra vor Side vil gøre vort til at hæve de Uretfærdigheder, der klæber ved Lovforslaget, og vil søge at faa fjernet de Urimeligheder, som findes i det.

J. Pedersen: Den højtærede Minister udtalte sin Forundring over, at jeg vilde rejse Spørgsmaalet om nye Skatter, eftersom mit Partis Ordfører i Folketinget forleden Dag, da der var Tale om Erstatning for den forøgede Renteudgift for Staten, har tilkendegivet, at man ikke vilde anse det for rigtigt i dette Øjeblik at rejse dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, at der er den Modsætning, som den højtærede Minister mente, der var, mellem det, jeg sagde, og det, der den Gang nærmest var Tale om. Da var der nemlig Tale om at paalægge Skatter af lignende Beskaffenhed eller af samme Art, som man hidtil har haft, og jeg vil jo nok mene, at paa et Tidspunkt, da vi staar foran en almindelig Skatterevision, vilde det vel ikke være saa rigtigt at tage disse gamle Skatteobjekter i Brug til en særlig ekstraordinær Skat. Men jeg nævnedes udtrykkeligt Børsskatten. Det er jo et Spørgsmaal, som er kommet op senere, og jeg vilde antage, at der der maatte kunne gøres noget, uden at man derved kom i Konflikt med de almindelige Skattelove, og uden at man derved kom til at gribe forstyrrende ind i den Revision, som forestaar. Det Indtryk, jeg fik af den højtærede Ministers tidligere Udtalelse, er, at han ikke er saa særlig begejstret for en saadan Skat, at han i hvert Tilfælde ikke

har følt sig stærkt opfordret til at skynde sig med at udarbejde et Forslag om en saadan, og jeg fik denne Opfattelse af den højtærede Ministers Stilling bekræftet ved hans Udtalelser her. Den højtærede Minister sagde, at man skulde ikke paalægge en Skat af moralske Grunde. Det kan jeg være enig med ham i, det skal man ikke gøre. Men paa den anden Side synes jeg heller ikke, at man skal være bange for en Skat, fordi den muligvis vilde komme til at faa nogen moralsk Virkning, og det kunde jo være, at en Skat paa Børsspil, som nu, synes jeg, finder Sted i en meget utiltalende Skikkelse, i hvert Tilfælde ikke vilde gøre nogen Skade i den Retning. — Naturligvis skal Ministeren have den fornødne Tid til at forberede en saadan Skat, det skal jeg ikke nægte. Men naar det synes at fremgaa af Ministerens Udtalelse, at det ogsaa er af visse Hensyn overfor Rigsdagen, at man ikke skynder sig med at faa forelagt Forslag om en saadan Skat, fordi Rigsdagen ikke er inde i denne Sommer for at give Skattelove, saa vil jeg dog dertil sige, at jeg tror ikke, at Rigsdagen vilde vægre sig ved, da den nu dog er inde, at tage et saadant Spørgsmaal som dette op til Behandling, naar Ministeren havde haft tilstrækkelig Tid til at forberede et Forslag i den Retning.

Jeg mener ikke, at man, hver Gang der vedtages Love om saadanne ekstraordinære Udgifter, ogsaa skal gaa til ekstraordinære Skattelove — det sagde jeg allerede, da jeg havde Ordet. Men jeg vil sige, at naar Ministeren udtalte, at man mange Gange har vedtaget Lovforslag om større ekstraordinære Udgifter, endogsaa Udgifter af blivende Karakter, uden at man derfor havde krævet Vedtagelsen af nye Skattelove, saa maa man dog ikke se bort fra, at den finansielle Tilstand er noget anderledes i Øjeblikket, end den plejer at være. Vi maa jo ikke se bort fra, at det er store Huller, der skal dækkes, og at der derfor under de nuværende Forhold vil være noget større Anledning til, naar Lejlighed gives, da at søge at faa nogen Erstatning for de store Udgifter, som Staten har.

Finansministeren (Brandes): Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem er inde paa, er saa stort, at jeg ikke kan lade være at give ham Tilsvar. Det ærede Medlem er ikke enig med den ærede Ordfører i Folketinget, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard). Det ærede Medlem fra Æbeltoft gjorde gældende, at man